

Lov om Tilsyn med Dampfjeder paa Landjorden". (2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2653 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag**:

Af **Justitsministeren**, tiltraadt af **Udvalget**:

Til § 9.

1) I 1ste Linie udgaa Ordene: „for 3 Aar ad Gangen“.

Som Paragrafens sidste Punktum sættes: „Foraauidt Vedkommende ere villige til at modtage Udnevnelse som faste Synsmænd, kan Saadant meddeles, dog, ikke udover et Lidsrum af 3 Aar.“

Af **Justitsministeren**:

Til § 21.

2) I 2den og 3die Linie udgaa Ordene fra „til Statskassen . . . sker“, og sættes iføjetfor: „der tilfalde Statskassen, men opkræves af Arbeidsinspektøren, hvem der af det herefter indkomne Bølsø tillægges et passende aarligt Bederlag efter Justitsministerens nærmere Bestemmelse. Sker“.

Af **Justitsministeren**, tiltraadt af **Udvalget**:

3) Som Paragrafens sidste Punktum sættes: „Samme Bederlag tilkommer Synsmændene for et i Medfør af § 15 afgivet Skøn.“

De stillede **Ændringsforslag** og selve **Lovforslaget** fattes under Et under **Forhandling**.

Ordføreren (Zahle): Jeg antager ikke, at denne **Forhandling** i lang Tid skal lægge Beslag paa Thingets ærede Medlemmers Tid. Af de **Ændringsforslag**, der foreligge er det sidste en Følge af, hvad der blev vedtaget ved 2den **Behandling**, og det er derfor tiltraadt af **Udvalget**. Ved at tiltræde det første **Ændringsforslag** har man søgt at indbefomme den ærede **Minister** paa et Punkt, hvor han fatte Pris derpaa. — Det mellemste **Ændringsforslag**, der ogsaa er stillet af **Justitsministeren**, er derimod ikke tiltraadt af **Udvalget**. Det angaar det Spørgsmaal, der var under Drøftelse ved Sagens forrige **Behandling**, idet der fra flere Sider fremkom Ytringer om, hvorvidt **Arbeidsinspektørerne** skulle stilles i et andet Forhold med Hensyn til Opkrævning af Honorarer i de Fabriker, hvor de høre til. De **Overvejelser**, man har anstillet herom i **Udvalget**, have ført til det Resultat, at man foretrækker at overlade Afgjørelsen af Spørgsmaalet om at forøge **Arbeidsinspektørernes** Løn paa en passende Maade til en senere **Forhandling**, navnlig i **Finantsudvalget**, naar man har set det forøgede **Arbejde**, der vil

blive dem paadræget ved denne **Lov**. Da man mener, at dette er det Rigtige, indstiller **Udvalget** til det ærede **Thing** i denne Henseende at blive staaende ved den **Affattelse**, **Loven** har faaet ved 2den **Behandling**. — Hermed skal jeg altsaa indstille det første og det sidste **Forslag** til Thingets **Vedtagelse**, hvorimod jeg med Hensyn til det mellemste anbefaler, at man bliver staaende ved, hvad der vedtoges ved 2den **Behandling**.

Justitsministeren (Klein): Angaaende det første og tredje **Ændringsforslag** skal jeg efter de **Udtalelser**, vi hørte af den ærede **Ordfører**, ikke sige noget Videre. Hvad **Ændringsforslaget** under Nr. 2 angaar, da har jeg stillet det — efter bestemt **Opfordring** af **Indenrigsministeren**, under hvem de vedkommende **Embedsmænd** henhøre. Han anser det for at være en nødvendig **Betingelse** for, at han kan anse det for at være rigtigt, at paalægge **Arbeidsinspektørerne** det heromhandlede, dem i og for sig ikke vedkommende **Spørg**, at de derfor ogsaa faae et **Bederlag**. Jeg har saameget mindre taget i Betænkning at efterkomme den ærede **Indenrigsministers** Forlangende om at stille dette **Ændringsforslag**, som jeg opfattede **Forhandlingerne** ved 2den **Behandling** saaledes, at der i **Thinget** var en almindelig **Erkendelse** tilstede af, at det var i sin **Orden**, at de paagjældende **Arbeidsinspektører** fik **Bederlag** for dette forøgede **Arbejde**. Formen for en saadan **Bederlæggelse** er naturligvis mig ganske ligegyldig, og jeg tør tilføje, at heller ikke **Indenrigsministeren** for sit **Bekommende** lægger nogen **Vægt** paa, om **Bederlæggelsen** sker paa den ene eller anden **Maade**; men det, som jeg tror at burde have i dette **Dieblit**, er, som jeg tillod mig at bemærke, at det maa være en bestemt **Forudbetning** for, at dette **Arbejde** kan paalægges **Arbeidsinspektørerne**, at de faae et **Bederlag**. Naar nu den ærede **Ordfører** yttrede, at man havde anset det for at være rigtigt først senere at tage en **Bestemmelse**, og da navnlig paa **Finantsloven**, om, hvorvidt de paagjældende **Arbeidsinspektører** skulde have **Bederlag**, og hvor stort et **Bederlag** de skulde have, naar man havde set, hvilket **Umfang** det af denne udførte **Arbejde** maatte faae, skal jeg med Hensyn til denne **Anvisning** ikke udtale mig imod samme, forsaavidt den gaar ud paa at henstyre **Spørgsmaalet** til en **Finantslovs-Afgjørelse**; men derimod forekommer det mig, at det maa være det ene **Rigtige** at optage **Spørgsmaalet** allerede paa indværende **Aars Finantslov**, idet man jo ellers stiller det som usikkert for de paagjældende **Personer**, hvorvidt de adaare engang maatte faae noget **Bederlag**, og jeg frygter meget for, at navnlig **Indenrigsministeren** ikke vil anse det for at være fyldestgjørende for sig, at der gives i **Udsigt**, at der ad **Aare** vil blive veist et **Spørgsmaal** om, hvorvidt de paagjældende **Personer** skulde have noget **Bederlag** for det **Arbejde**, man allerede i **For-**